

siden eller mere, ere de dog ganske, som om de vare stillede paa dette Tilfælde, og hvorfor? Fordi de ere stillede paa ethvert Byggeforetagende, og de ere udtalte af Folk, der forstode sig paa og havde Takke for noget Saadant, og som indsaa, at ved ethvert Byggeforetagende af stort Omfang og stor Betydning maatte noget Lignende fremkomme, det maatte der komme til at stille sig paa samme Maade. Siden jeg vrøjer ved dette om Bridesløselille, maa jeg i Parenthes bemærke til det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bosjen), at, naar han siger, at Rigsdagen jo ogsaa i denne Henseende i Virkeligheden blev meget alarmeret og tog det paa en overordentlig strig Maade, saa maa jeg fremhæve, hvad jeg allerede igaaar bemærkede, at vel blev Rigsdagen noget alarmeret ved, at der altid blev saadanne Overstridelser, og der fremkom en Beslutning om at opfordre Regjeringen til at undersøge Sagen, men da Undersøgelsen var færdig, gjorde man slet ikke Mere derved, saa lod man det ganske rolig ligge. Man erkjendte, at det havde været Tilfældet der, saaledes som det ogsaa er her, at disse forøgede Omkostninger ikke kunde undgaa; men det er, som sagt, skrevet og udtalt for at vise, at det at komme succesfuldt dnykkende med Smaabevillinger paa de enkelte Poster, hvor Enhver kan sige sig selv, at en Overstridelse bliver nødvendig, er Noget, der baade er uimeligt, og som Rigsdagen heller ikke vilde have fundet sig i. Det kunde ikke lade sig gjøre paa den Tid, hvor Rigsdagen var samlet, at komme med et virkeligt Grundlag for en Bevilling, som ordentlig kunde bruges; men der vilde ikke være nogen Nøielighed i at komme med et saadant Forlangende; som det ærede Medlem for Nørre-Sundby (Suel) igaaar nævnte, at Ministeren skulde have sagt: „Seg kommer til at bruge 1 à 200,000 Rd., jeg kan ikke sige hvor Meget, men lad mig faae de 200,000 Rd.“ — Hermed tror jeg i det Væsentlige at have fulgt det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds igjennem hans Bemærkninger. Da hans Foredrag var overmaade langt, har jeg selvfølgelig ikke kunnet tage Alt med, men jeg tror, at jeg nu har tilstrækkelig imødegaaet ham, for saa vidt jeg ikke allerede tidligere har gjendrevet hans Bemærkninger.

Ege overfor det ærede Medlem fra Nørre-Sundby har jeg ikke noget Videre at bemærke. Det ærede Medlem mente, at mine Bemærkninger vare ikke videre vægtige, at jeg ikke havde fremfat vægtige Argumenter, navnlig i det Mindste i Sammenligning med de særdeles vægtige Argumenter,

hvormed han igaaar fremkom. Jeg tror ikke, at den Dom, det ærede Medlem fælede over sine Argumenter, egentlig deltes af Alle, end ikke, tror jeg, af hans Meningsfæller. Jeg tror ikke, de lagde saa overordentlig stor Vægt paa de Argumenter, han fremsatte; men iøvrigt har jeg vistnok paa ethvert Punkt givet det ærede Medlem Svar, idet jeg har svaret det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds. Det ærede Medlem fra Nørresundby holdt kjendelig sit Foredrag i Dag for at tage tilbage den Række af, — som han nu faae, — overordentlig farlige Indrømmelser, han igaaar i sin Tølelse af, hvad der var Sandhed, havde gjort, men jeg tror ikke, det lykkedes ham at komme bort fra sine tidligere Udtalelser.

Der er kun eet Punkt tilbage, som jeg vilde dvæle et Øieblik ved, fordi det har spillet en stor Rolle, og det er den Bemyndigelse, Ministeren gav, — ingenlunde en enkelt Mand —, men en Bygningskommission, til at foretage, vel at mærke, paa hans Ansvar alle de Foranstaltninger, som den fandt nødvendig til Arbejds fortsatte Fremme, saaledes at det kunde blive færdigt i den fastsatte Tid. Man har udtalt sig derom paa en Maade, som er stiftet til at stille det hele Forhold i et overmaade falsk Lys. Man har sagt, at Ministeren har valgt en Diktator, ret som om ikke Vedkommende i det Hele stod under Ministerens Kontrol, som om det ikke blot var det, der var paatrængende nødvendigt og ikke kunde udsættes, som han havde faaet Lov til at udføre, uden først at indhente Approbation hos Ministeren, og som om ikke Ministeren selv udtryffeligt havde erklæret, at Ansvaret hvilede paa ham alene, og naar man, som det ærede Medlem har sagt, betegne ham som „en Mand fra Gaden“, man havde overdraget Raadigheden over Statskassen, saa maa jeg dertil bemærke, at jeg finder dette at være en høist besynderlig Betegnelse af den af Regjeringen nedsatte Bygningskommission, bestaaende af overmaade dygtige, ja endogsaa af ualmindelig dygtige Folk, thi dem skal man ikke betegne saaledes som „en Mand fra Gaden“; tværtimod, det Skridt, som Ministeren dengang foretog, var efter min Mening overmaade forstandigt, det var stemmende med Forholdene, saaledes som de dengang vare, og efter min Overbevisning var det kun ved dette Skridt, at det blev muligt at naae det, som Ministeren satte som sit Formaal, nemlig, at fuldføre Bygningen indenfor den fastsatte Tid, og derved undgaa alle de bellagelige Konsekventer, der maatte følge af, at Bygningen ikke blev færdig. Men